

a. u. c. 627 et a. u. 667 ad 670, illi potius est adscribenda propter n non geminatam (Momms. vol. I l. c.). — 2) Supplevit Mommsen. Miliarius est viae Latinae.

5810 L. Caecili. Q. f. | Metel. cos.¹ | CXIX². | Roma.

In Piceno, ad vicum S. Oméro, pari fere intervallo ab Asculo, Interamnia Praetutianorum, Castro Novo, rep. loco vix antiquo, scilicet ita devio et eminenti, ut nullo tempore per eum via transire potuerit, ad sepulcrum adhibita (I 564. IX 5953 vidit Dressel). — 1) Aut is qui consul fuit a. u. c. 612 aut, id quod praefert Mommsen (I l. c.), propter cognomen additum, consul a. u. c. 637. — 2) Lapidem olim stetisse ad viam Caeciliam vel ad diverticulum viae Caeciliae Interamniam versus (memoratum N. 5799 v. 43), scilicet prope ipsam Interamniam, a qua S. Oméro abest circa chil. 46, putat Huelsen Notizie degli scavi 1896 p. 98.

5811 Cn. D[ō]m[iti]u[s] | cos.¹ | CXII.

Prope Mondragone (in litore Campano) rep., est Neapoli (I 629. X 6872 recognoverunt Mommsen et Zangemeister). — 1) Incertum quis ex Cn. Domitiis Ahenobarbis quos consules habuerunt anni u. c. 562. 592. 632. 658. In eodem lapide extat titulus Nervae X 6873.

His miliaritis consulum liberae rei publicae adde miliarios viae Latinae inscriptos nomine C. Calvisii Sabini consulis a. u. c. 715, supra N. 889. — Aetatis Caesarianae sunt lapides viarri N. 39. 40.

5812 M'. Sergi.¹ M'. [f.] | procos.² | XXI³.

In Hispania, ad aquas calidas de Mombuy, a Barcinone septentrionem versus (I 4486. II 4956 descriperunt duo Hispani amici Huebneri, quorum alter initio legit MA SERGI MA). — 1) Manii Sergii complures memorantur, in his unus a. 590 legatus in Graeciam (Polyb. 51, 9). Titulus hic videtur paullo antiquior quam N. 5815, propter nominis formam (Momms.). — 2) Hispaniam rexisse putandus est aetate liberae rei publicae praetor dignitate proconsulari. — 3) Milia numerantur a Barcinone. Viam Huebner putat processisse Barcinone Ilerdam versus.

5813 Q. Fabius Q. f. Labeo | procos.¹ | XCII².

Ilerdae (I 4484. II 4924 descr. saec. XVI Ant. Augustinus). Eadem inscriptio, numero tantum milium diverso (XCIII), descripta est saec. XVI ab Ilerda occidentem versus in lapide postea exhibito ab Augusto (II 4925 cf. 4920). — 1) Di-versus Q. Fabius Labeo consul a. u. c. 571, fortasse is quem memorat Cic. Brut. 21, 81, cuius extant nummi, illius ut videtur filius, aut aliis praeterea ignotus. Hispaniam rexisse putandus est praetor dignitate proconsulari, saec. ab u. c. septimo (Momms.). — 2) Milium numerum Huebner coniecit computatum esse a summo Pyrenaeo, a quo Barcinonem usque fuerunt milia XCVII, teste itinerario Ant.

5814 M'. Aquilli[us] M'. f. cos., | M]ávios Ἀκύλλιος Μα]viov
vίος [vītatoς¹. | L.] Aquillius [M'. f.] M'. n. Floru[s² q.] | restitu[it.
XXI]III. | [Λε]όνιος Ἀκύτο[ς (sic) M]aviov vίος | [M]aviov δὲ vī[ω-
ρος Φλῶ]ρος ταμίας | ἀποκατέσ[τησεν]. | KA.

In via Epheso Sardes, prope Tire, 24 chil. ab Epheso (III S. 14202, 4 Haus-soullier Revue de philologie 1899 p. 295 vidit ectypum). — 1) Est consul a. u. c. 625, vide supra N. 27. — 2) Apparet hunc L. Aquillium Florum (diversum ab eo qui est supra N. 928, sed cf. ib. not. 4) descendere a consule a. u. c. 625.